

Hvorfor pinse

Gratulerer med dagen! Egentlig var det i går, men vi feirer pinse også i dag. Pinse er kirkens fødselsdag. Da tenker jeg ikke på kirken som en bygning, slik som Lund kirke der borte, men kirken som alle menneske som tilhører Jesus. Ikke bare her på Moi, eller her i Lund, eller her i Norge, eller her i Europa, men alle verdens kirker, alle mennesker som tilhører Jesus over hele verden. Sammen feirer vi pinse, og pinse regnes som kirkens fødselsdag. Så derfor; gratulerer med dagen!

Pinse feirer vi fordi det skjedde noe for lenge siden. Jesus forlot disiplene og fór opp til himmelen Kristi himmelfartsdag. Men før han forlot disiplene, sa han at han ville komme til dem igjen på den måten at han skulle sende Den hellige Ånd. Når Den hellige Ånd kom, skulle også Jesus komme nær, men på en usynlig måte.

Dette skjedde altså pinsedagen i Jerusalem ti dager etter at Jesus fór opp til himmelen. Da begynte misjonens og kirkens tid. Så tok det nesten tusen år før folk i Norge fikk høre om Jesus. Siden har mange generasjoner av barn og voksne blitt kristne. I vår tid er Bibelens gode budskapet om Jesus i ferd med å nå ut i hele resten av verden. Folk blir døpt og tror på Jesus, små og store.

Vi feirer pinse, ikke bare fordi det skjedde noe en gang for lenge siden, men fordi det skjer noe også i dag. Den hellige Ånd kan skape tro i hjertet hos dem som får høre om Jesus. Og det er så viktig! Det er viktig fordi Jesus gjør det mulig å bli med til himmelen for alle som tror, og det er bare Jesus som kan frelse mennesker for evigheten. I praksis er det Den hellige Ånd som driver misjonens sak fra land til land og fra menneske til menneske, og som skaper troen i våre hjerter.

Det var det første jeg ville si i denne prekenen; hvorfor vi feirer pinse. Det andre handler om de tegningene noen av dere har holdt på med en stund.

Mange dyr i arken

Når mi bestemor syntes at noen oppførte seg merkelig, brukte hun å si: «Det er mange dyr i arken». Hva mente hun med det? Jo, det skal jeg si noe om nå, etter som vi er ved Noas ark. Dere yngste fikk et oppdrag i dag; tegn ditt favorittdyr eller yndlingsdyr. Nå kan dere komme fram med tegningene.

Hvilke dyr har vi? (**Presentere dyrene**) Hvordan var det mulig at Noa kunne ha med så mange forskjellige dyr i arken? Vi vet jo at alle dyr går ikke like godt sammen. Noen spiser gress og noen spiser andre dyr. Noen dyr går godt sammen, og noen dyr har vanskeligheter med å trives sammen. Hvilke?

Jeg tror Gud grep inn og gjorde et under da dyrene ble med i arken. For det gikk jo bra. Så tilbake til mi bestemor. Hun sa; «det er mange dyr i arken». Med det

tror jeg hun mente at i den kristne menigheten/kirken er det nesten som i Noas ark; menneskene i menighetene er likeså forskjellige som dyrene var i arken. For hvordan er det ikke med oss som tror på Jesus? Også vi kan være ganske så forskjellige. Noen går fredelig sammen av seg selv. Andre føler mest for å gjemme seg og tenker at noen er store og farlige. Noen føler seg veldig annerledes enn de andre. Noen vil helst klatre i trærne, og noen trives best når det er sol og varme. Noen tenker med følelsene. Noen tenker med hodet. Noen føler seg til bry. Noen vil helst være med på å hjelpe andre. Noen vil helst bestemme alt selv. Noen trives best i skyggen.

Men det gikk faktisk an for Noa å ha med alle dyrene i arken. Så tror jeg det er slik også i dag, at Gud vår Far i himmelen ved hjelp av Den hellige Ånd hjelper oss til å høre sammen. Men vi må også skjerpe oss og tenke på hvordan vi kan være gode med hverandre, for dette ansvaret er vårt, enten vi er av den ene eller andre eller tredje sorten, eller hvem vi måtte være.

Helt til slutt i denne prekenen vil jeg lese en annen måte å si det samme som jeg nå har sagt på. Det står i Bibelen i 1Kor 12, og det handler om at vi hører sammen selv om vi er forskjellige.

«Slik kroppen er én selv om den har mange lemmer, og alle lemmene utgjør én kropp enda de er mange, slik er det også med Kristus. For med én Ånd ble vi alle døpt til å være én kropp, enten vi er jøder eller grekere, slaver eller frie, og alle fikk vi én Ånd å drikke.» 1Kor 12,12-13. Med andre ord. Til sammen er vi én kropp, selv om vi er mange forskjellige kroppsdelar. Da er det et pluss at vi er forskjellige, for da kan vi utfylle hverandre!

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.